

truet i sin Eksistens, vilde protestere og maaske i langt kraftigere Former, end Musikerne have gjort.

Naar det ærede Medlem endelig talte om, at det har været en god Forretning at drive Varieté, skal jeg dog tillade mig at oplyse, at af to Varieteer i denne By, om hvilke der kan være Tale, vil den ene, nemlig „Scala“, der egentlig er den bedste Varieté, der findes her i Landet, og den eneste, hvor Udlændinge gerne søge hen, hvilket har Betydning for Turistlivet, høre op, og som Forklaring har man Lov til at lægge Direktørens Udtalelser til Grund, nemlig, at han ikke ser sig i Stand til vedblivende at udrede den 20 pCts Afgift. Denne Afgift har, som allerede fremhævet adskillige Gange i Dag, virket i høj Grad trykkende, naar man sidder for en høj Leje og i al Almindelighed har Forpligtelse som Skatteborger. For et andet Etablissements, „Olympia“s, Vedkommende, kan jeg oplyse, at der er stillet det Krav til Artisterne og Skuespillerne, at de enten maa nøjes med lavere Løn, eller ogsaa ophører Virksomheden, da Lederen af Etablissementet ikke kan svare de 20 pCt., naar han skal have en Smule Udbytte af Forretningen. Det viser altsaa, at det ikke er saa god en Forretning at drive Varieté.

Naar det ærede Medlem til Slutning berørte det, som jeg tror i højeste Grad har hans Kærlighed, nemlig Skuespillerstanden, og sagde, at Teaterskatten har gjort flere Skuespillere brødløse end Muskere, vil jeg sige til det ærede Medlem, at han skulde stemme for det Lovforslag, Socialdemokraterne have fremsat, og som kræver Ophævelse af Forlystelsesskatten, for saa vilde han gavne de Provins-skuespillere, hvis Interesse han søger at varetage.

Rode: Jeg gør mig selvfølgelig ikke noget Haab om at kunne overtyde den højtærede Finansminister om, at hele det Kompleks af Love, han tilvejebragte i 1911, er en omfattende Vildfarelse. Den, der har skabt en Ting, omfatter den altid med Kærlighed, og hvis jeg har Ret i, at særlig Loven om Forlystelsesskatten er Ministerens originale Bidrag til dette Skattelovkompleks, er det ikke saa underligt, at han nødvendig ser det ilde omtalt og opretholder det saa længe som muligt. Selv de Vildfarelser, man er Ophavsmand til, skænker man sin Kærlighed, det saa man af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) fremkom

med. Skønt det ærede Medlem erkender, at der er begaaet en Fejl, skønt det ærede Medlem endog ønsker, at denne Fejl var bleven rettet noget tidligere, kan han ikke bære over sit Hjerte at stemme for et Lovforslag, der fjerner Hovedresultatet af hans politiske Virksomhed her i Salen. Det ærede Medlem anførte som Grund, derfor, at det dog ikke vilde nytte noget. Det vilde ikke nytte noget at fjerne denne Lov, thi de Ulykker, den havde gjort, lod sig ikke redressere. Den højtærede Finansminister tiltraadte lidt af denne Opfattelse, og jeg skal ikke bestride, at de Ulykker, som de to Herrer i Forening have gjort ved Bestemmelsen om Musikerne, lade sig ikke fjerne ved, at man vender tilbage til de gamle Tilstande. Det kan godt være, at Forholdet har været saaledes, at man nogle Steder har benyttet den Lejlighed, der gaves, til Afskedigelse af Musikerne, men at det netop har været Afgiften, der de fleste Steder har virket til Afskedigelse af Musikerne, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om. Men efter at Budgettet saaledes er blevet lettet, er det meget tænkeligt, at man ikke vender tilbage til Ansættelse af Muskere, og saa vil denne Bestemmelses Ophavsmand og dens Gennemfører fremdeles have paa deres Lovgiversamvittighed at have sat ind i Verden en Bestemmelse, der har medført Arbejdsløshed og Nød for en Række Familier her i Landet. Derfor tror jeg, det havde været rigtigt, om man havde lyttet til de Advarsler, der lød, da denne Sag var til eneste Behandling her, fra det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (A. C. Meyer) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), der netop forudsagde, hvad der senere er sket. Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) sagde, at nu erklærede man sig villig til, saa snart man saa, at det gik i den gale Retning, at ophæve Bestemmelsen. Men det er adskillig nyttigere, naar man staar overfor en Bestemmelse, mod hvilken der rettes en Kritik, der dog har saa mange Grunde for sig, ikke at gennemføre en saadan Bestemmelse frem for at indsætte den i Loven og saa et Aars Tid efter at nødes til at ophæve den.

Jeg kan altsaa ikke overbevise den højtærede Minister om Loven som Helhed, og jeg forstaar det efter det Standpunkt, han her i Dag har indtaget. Jeg maa sige, at den højtærede Minister i Dag gav et smukt Argument mod hele det Sæt af For-